

1897-09-27

AFSENDER

Johan Borup

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Arkivplacering:

Mappe 112 nr. 9

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

J. Barup,
Kursusforstander.
NY ROSENBORG 9,
VESTRE BOULEVARD.
V.

27. 9. 97

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 112 Nr. 9

Kære gamle Joakim. Du
skal da sandelig have tak for
den ~~film~~ du reuater mig og for
det gode håndtryk, som jeg tydeligt
foraar. Du hører vel dem, hvis
ansigt dukker op for mig i
sorg og glede - du fortier nok, hvad
den ligger; det hender dem med
dem, man holder virkelig op og
føler sig fast forbunden med
i alle dele. Ja, du har ret, vi
er komne ind i den travle
tid, og underligt er det at mærke
de, når man en tid har med.
draget sig travlhed, hender
den med et nærmere sig til en
som brende vande, indtil
der ender med at lukke en inde.
Jeg tænker så ofte på mit minde
vandring fra og til arbejdet,
hvor forskelligt alt er fra vor
ungdomstid, hvor gennemgik
de forskelligt alt er; dengang var

vore hjertes som huse und öben
döne, hvoraf fortroligheden stod
mede ud og ind, men nu har vi
lettet os ind og drojet ud igen
om for at få os til at samle os
selv og udføre en bordskål af det,
der floj og dros gennem vore be-
gæstredte, men forresten arbejds-
løse hjerner, da vi var unge. Dette
er kun i sin orden, og det er kun
glædeligt, at arbejdsdansen er op-
vunden. Men derfor glemmer vi
dog ikke den leysomme tid,
som ligger bagud, hvor alt det
begyndte at røre sig, som nu
skal tage form; den henlige
begyndelses tid, som trods al
fantasteriet og uirksomheden,
dog har en forårsluftning og
en sol over sig, som ingen senere
tid har mere til. I den tid
mødtes vi, Joakim, da du rid-
mende kom ind i mig i Rue
de Seine, og ud fra den tid
forstår vi hinanden, selv om
vi sjældent ses, og tvivler heller
slet ikke på, at om vi blev
gamle pensionister og fik bedre
stunder, så vilde vi tale sammen
lige så frit som da vi spadserede
sammen i Luxembourg haven.

Jeg har oft. villet skrive til dig
hviden du skrev til mig ved min
moders bortgang - som var os si
store sorg; jeg kan om minde
blot sige dig, at jeg i de sidst-
10 år kan hende bestaaet mer
meget, men jeg som yngre altid
drog mine egne vej, og at jeg der-
for savner hende inderlig og stadig.
Hun var den sidst, fra mit gamle
gudeg. hjem p^o Vesterbros 5; men
er hele den ejendommelige og stærke
slægt bord, og det kan du tro, jeg
kan føle.

Jeg vilde ellers sagt, at om
ikke andet var kommet til, har
de jeg kanske aldrig overkom-
mit at nedskrive det brev, jeg
gik med i tankerne; men jeg
har netop i den sidst. tid op-
levet ting i min aller nærmeste
vennekreds, som har giet mig
mer til hjerte. Fordi det har
sprenget den forestilling hos
mig, at et ungdomsvennskab
begybet p^o, jeg synes, alle gader
forudsætninger, dog ikke er
stand til, eller rettere rimeligvis
ikke vil være istand til at udkol-
de de brydninger, som livet uun-
ligt kan udstøve fra noget
forhold, selv det inderligste, men
som jeg aldrig havde drømt om
kunde itavne de skinneste mig.

komstkænd. Dette lsb gænnen
mit hoved en til mig, men
jns sed og ordene særskilt og
skrev forrestens breve. Og mine
Tanker falder da naturligt på
dig, og jeg glæder mig ved din
trofasthed. Gud er altid med dem.
og sig det til hinanden.
Hils fra Agnete fra os
begge
Din gamle ven
Johan Börs